

ΤΟ ΣΗΜΕΙΟΝ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

Ὅσκις ὁ ὀρίζων τῆς Ἀνατολῆς θολοῦται, ὁσάκις προμηνύεται θύελλα πολέμου ἢ ἐγκυμονεῖται που ἐπανάστασις, εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ συναντήσητε εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν ἄνδρα ὑψηλοῦ ἀναστήματος, φέροντα χαμηλὸν πλατύγυρον πῖλον, βαδίζοντα μὲ τὸ ἰδιορρυθμὸν ἐκεῖνο ταχὺ ἀγγλικὸν βῆμα, πάντοτε ἀεικίνητον πάντοτε ἐπείγόμενον. Ὁ ἀνὴρ οὗτος εἶνε ὁ Στῆλμαν ὁ ἀνταποκριτὴς τῶν Καίρων τοῦ Λονδίνου.

Ἐπομένως ἡ ἐμφάνισις τοῦ κ. Στῆλμαν ὅτε πρό τινων μηνῶν ἐθεάθη καὶ πάλιν ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν δὲν ἐξέπληξε κανένα. Ἐξεφώβισεν ἴσως ἡ θεὰ τοῦ τινα μικρὰ παιδία, ἐπτόησέ τινα νυκτερινὸν διαβάτην, προὔκλεσε τὰς ὀργίλους ὑλακὰς τινων ἀδικοποτρῶν κυνῶν, ἀλλ' οὐδὲν πλεόν. Ἡ παρουσία τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ παγκοσμίου φύλλου ἐθεωρήθη φυσικὴ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἐξεγέρσεως τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος, ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν τῶσων οἰκτρῶς διαψευθεισῶν μεγάλων προσδοκιῶν μας. Ἐμελλεν ὁμως δυστυχῶς νὰ ἐκπλήξῃ τοὺς πάντας κατόπιν ἡ ἀλλόκοτος συμπεριφορὰ τοῦ κ. ἀνταποκριτοῦ. Ὁ κ. Στῆλμαν δὲν διάκειται δυσμενῶς πρὸς τοὺς Ἑλληνας· ἀπεναντίας συνδέεται μὲ τὸ ἡμέτερον ἔθνος διὰ πολλὰ πλὴν δεσμῶν συμπαθείας, ὑπεστήριξε δὲ ἄλλοτε ἐκθύμως, καθὰ καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος βεβαίως, τὰ δίκαια τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ. Καὶ ὁμως μεταβάς ἐσχάτως εἰς Κρήτην καὶ ἐπιστρέψας ἐκεῖθεν, εἶχε τὸ θάρρος νὰ δημοσιεύσῃ τὴν βλάβημον διαβεβαίωσιν ὅτι οἱ Κρήτες δὲν ποθοῦσι τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνωσιν.

Τὸ τοιοῦτο εὐλόγως ἐξήγειρε τὴν ἀγανάκτησιν τῶν ἐνταῦθα Κρητῶν· ἀλλ' ὁ κ. ἀνταποκριτὴς δὲν πτοεῖται διόλου, λογομαχεῖ μετ' αὐτῶν εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ πέμπει ἔπειτα εἰς τὸ φύλλον ἑπερ ἀντιπροσωπεύει ἀνταποκρίσεις περιεχοῦσας δυσμενεστάτας κρίσεις περὶ τῶν ἐλληνικῶν ἐν γένει πραγμάτων. Καταβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐνθα ἔταξεν αὐτὸν καὶ ἡ φύσις ἡ δωρήσασα αὐτῷ τοιούτων διαστάσεων κνήμας καὶ ἡ θέσις τοῦ ὡς ἀνταποκριτοῦ μεγάλου καὶ σπουδαιοτάτου φύλλου, ἀνεμίχθη μετὰ σκανδαλώδους φαρμασμοῦ καὶ εἰς τὰ ζητήματα τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς ἐπιτιθέμενος κατὰ τῆς κυβερνήσεως ἕνεκα δ' αὐτῆς καὶ κατὰ τοῦ ἔθνους μετὰ δριμύτητος καὶ πικρίας οἷαν μόλις θὰ ἦτο ἐπιτετραμμένον νὰ δεικνύῃ ἂν ἦτο καὶ αὐτὸς πεπαυμένος τμηματάρχης καὶ προσεδόκα νὰ ψωμισθῇ διὰ τῆς ἐπανόδου τῆς προκατόχου κυβερνήσεως. Ἐπειδὴ δὲ τὸ κοινὸν ἠπόρησε καὶ ὁ τύπος ἐσκανδαλίσθη, ὁ κ. Στῆλμαν κατῆλθε διὰ δύο μακρῶν αὐτοῦ ἐπιστολῶν καὶ εἰς τὴν ἐλληνικὴν δημοσιογραφίαν καταδικάζων ἀνεκλήτως καὶ τὸν ἐλληνικὸν λαὸν καὶ τὸν ἐλληνικὸν στρατόν, δικαιολογῶν τὴν δεσποτικὴν καὶ ἀλαζόνα στάσιν τῆς Εὐρώπης, συνηγορῶν ὑπὲρ τοῦ ἀφοπλισμοῦ καὶ ἐπισείων τὴν περὶ αὐτοῦ ἀπόφασιν ὡς δικαστικὸς κλητὴρ ἐντεταλμένος παρὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν κυβερνήσεων νὰ προβῇ εἰς τὸ διάδημα τοῦτο πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ στόλου αὐτῶν.

Ἀποροῦμεν πῶς ὁ κ. Στῆλμαν παραγνώρισας τόσον τὴν θέσιν τοῦ καὶ τὰ καθήκοντά του περιέπεσεν εἰς τόσα ἀλλεπάλληλα σφάλματα. Ὁ κ. ἀνταποκριτὴς προτάσσει ὡς δικαιολογίαν τοῦ τὰς προγενεστέρων τοῦ ἐκδεδηλωμένως συμπαθείας τοῦ ὑπὲρ τοῦ ἡμετέρου ἔθνους. Ἐρωτῶμεν ὁμως αὐτὸν τί θὰ ἔπραττεν ἂν ἐπὶ τῷ αὐτῷ δικαίωματι, προγενεστέρως τινὸς ἐκδουλεύσεως δηλαδὴ, εἰσῆρχετο εἰς τὸν οἶκον τοῦ καὶ ἀρχόμενος ἀπὸ συμβουλῶν κατέληγεν εἰς παρατηρήσεις καὶ κρίσεις καὶ ὀνειδισμοὺς ἐπὶ τῶν ἰδιαιτέρων αὐτοῦ οἰκογενειακῶν ὑποθέσεων; Βεβαίως οἱ μακρότατοι πόδες τοῦ κ. Στῆλμαν δὲν θὰ ἔμενον ἀργοί, ἀλλὰ θὰ ἔσπευδον ἀμέσως ν' ἀνεύρωσι τὰ νῶτα τοῦ αὐθόδους παρεισάχτου.

Ὅπως δὴποτε ἀφοῦ ὁ κ. Στῆλμαν ἠθέλησε νὰ ἐπεμβῇ καὶ νὰ λάβῃ ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰ οἰκογενειακά μας, εἰσέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὸν κύκλον τῆς δικαιοδοσίας μας καὶ πολιτογραφεῖται καὶ αὐτὸς εἰς τὴν πινυκοθήκην τοῦ Ἄστεως. Τὸν παραδίδομεν εἰς τὴν μολυβδίδαν τοῦ συνεργάτου μας, ὅστις σήμερον ἀφιερῶ εἰς αὐτὸν ὁλόκληρον τὴν 4 σελίδα.

Μαῦρος Τάτος

ΘΟΥΡΙΟΝ

"Ἰτε λοιπὸν ὁπλίσθητε ὡς παῖδες τῶν Ἑλλήνων,
καὶ ἐλευθεροῦτε ἱερὰ καὶ τῶν προγόνων θήκας,
ἐπέρσαν αἱ ποτηραὶ ἡμέραι τῶν κινδύνων
καὶ ἐδρίψαμεν περιφανεῖς κατὰ βαρβάρων νίκας.

✠

Ἀπὸ δευρὰ ὁπλίσθητε μηνῶν καταβεβαρυνμένοι
ὡς πῦρ εἰς τὰ σπήτια μας μὲ τῶν καὶ εἰρήνην,
καὶ μὲ ψῶμι καὶ λάχανα καθένος ὡς χορταίνῃ
καὶ ὅλοι ὡς ἐλπίζομεν εἰς τὴν ζωὴν ἐκείνην.

✠

Θηβαῖοι καὶ Γορτύνιοι καὶ φλογεροὶ Ἀρκάδες,
πῶν ἢ παντέραι, ἢ φωναῖς, τὰ (ἦτω καὶ) ἡ ἀντάρα,
ἐλόντες οἱ Βουλγάρων καὶ οἱ ἄλλοι μασκαράδες,
καὶ ἀέμῃ τρέχει πίσω τῶν ὁ Τράκας μὲ τὴν κλάρα.

✠

"Ἰτε λοιπὸν ὁπλίσθητε ὡς ἐπὶ πτερῶν ἀνέμων
μὲ ἀταρτήσεις ἡμερῶν μεγάλων καὶ ἐνδαιμόνων,
καὶ ὡς λάφυρα πολέμου ἐκ τοῦ δευροῦ πολέμου
πηγαίνετε ὁπλίσθητε ὡς τῆς ψείρας τῶν στρατῶν.

✠

Πᾶσι καὶ αὐτοῖς ὁ πόλεμος μᾶλλον μὲ τὸς ἄλλους,
μὰ καὶ ἀπ' αὐτῶν ἐβγήκαμε ἄρματωλοι μεγάλοι,
ὁπλίσθητε τὸ βόλας καὶ μὲ τοὺς Ἀγγλογάλλους,
καὶ οἱ Ἕλληνες ἐομέν τὸ δειλὸν καὶ πάλιν.

✠

Καὶ τώρα στεφανώσετε τὴν μέγαν στρατηλάτην,
ποῦ τῶν Βουλγάρων ἔσπασε καὶ τῆς Τουρκίας τὴ μούρη,
ποῦ ἔπαιξε ὡσὺν μωρὸ τὸν κάθε διπλωμάτην,
καὶ ὅστερα μὲ μὲν ζωὴ μᾶς τῶν κομποῦρι.

✠

"Ἰτε ὁπλίσθητε ὡς εὐθὺς καὶ τόση δόξα φθάσει,
μᾶλλον εὐλογεῖν τὰ δοκτυλὰ τοῦ καθιερῶ προγόνου,
κάτω λοιπὸν τὰ ὅπλα μας καὶ τὰ βαρεῖα μας κράνη,
καὶ ὡς φιληθῶμε ὅλοι μας καὶ ὡς ποῦμε καὶ τοῦ χρόνου.

Σουρ

ΕΙΣ ΑΝΑΜΝΗΣΙΝ ΤΗΣ ΛΥΣΕΩΣ

"Ὁμοιος τὸν ὅμοιον καὶ